

Čas neodeslaných dopisů

Ota Petřina

Mám pár snů a dlouho spím,
Písniím slunce rozumím,
A místnost, v níž teď bydlím sám
Tam ukrývám, všechno co mám.

Mám šest strun na kytáře
Mám květinu na jaře
A knížku mám, tu co čtu rád
A gramofón, co přestal hrát.
Když přišel k nám...

Dlouhý, dlouhý čas neodeslaných dopisů,
V zásuvkách až na dně leží u spisů
Zažloutlý lem obálek už dávno nelepí
V zásuvkách u stolu tiše spí.

Vlastní déšť, ten pod okap
A pět starých slepých map
Ty říkají, že svět má rád
Už umí stroj, verše číst a psát

Kde jen jsi, kde máš svou skrýš?
Proč se zpátky nevrátíš?
Sto souhvězdí mi nepoví
To mlčení mi napoví
Že přišel k nám...

Dlouhý, dlouhý čas neodeslaných dopisů
V zásuvkách až na dně leží u spisů
Zažloutlý lem obálek už dávno nelepí
V zásuvkách u stolu tiše spí.

Dlouhý, dlouhý čas neodeslaných dopisů
V zásuvkách až na dně leží u spisů.
Zažloutlý lem obálek už dávno nelepí
V zásuvkách u stolu tiše spí.